

Kívánom minden lánynak, aki éppen férjet
készül shoppingolni, hogy leértékelt cipők helyett
a szekrénye szerelemmel legyen tele!

Davidnek, Judah-nak, Alexnek és Margaux-nak, akiket
férjszerző shoppingoláson szereztünk a csajokkal.
Nagyon szeretünk benneteket, srácok!

Steve-nek és Nicknek, akik beváltották
férjshoppingolásról szövögetett álmainkat.

Tartalom

Köszönetnyilvánítás 9

Beköszöntő 11

ELSŐ RÉSZ

Mit is akarunk venni? 16

1. *szabály:* Nem a cipő teszi a férjet –
a kényes nem nevet a végén! 20
2. *szabály:* Válogatás helyett légy szimplán
igényes! 27
3. *szabály:* Megalkudni vagy megegyezni
nem ugyanaz 33
4. *szabály:* Az okos vásárló hallgat a megérzéseire 40
5. *szabály:* Győződj meg róla, hogy van lóerő
a verdában! 44
6. *szabály:* Keresd a pasikban a „kis fekete”
megfelelőjét. A fickót, aki nem megy
ki a divatból még húsz év múlva sem 47
7. *szabály:* Tükröm, tükröm, mondd meg
nékem... 54
8. *szabály:* Tanulj az IT-stól! Keresd a könnyen
kezelhető! 58
9. *szabály:* Az igazi szakértőre hallgass, amikor
döntesz 60

10. szabály: Nézz utána a pasi múltjának:
házasulós vagy csajozós? Esetleg –
ne adj' isten – mindkettő? 69
11. szabály: Igazítások: Tudd, mikor lehet alakítani
a ruhán, vagyis felhajtani vagy bevenni
belőle egy picit 71
12. szabály: Keresd a méretre szabottat!
Legyen ő a nagy Ő,
vagy elégséges a konfekci: Ó? 73

MÁSODIK RÉSZ

Hol és hogyan vásároljunk? 77

1. szabály: Vásárolj online – működik 79
2. szabály: Hol fogom megismerni? 92
3. szabály: Villámrandi – furán hangzik,
de ez is működik 96
4. szabály: Figyelj a szóbeszédre, a kitartás
kifizetődik 99
5. szabály: Pasilesen, avagy hova járnak a pasik 104
6. szabály: A profi közvetítő vagy beválik, vagy nem
– egy próbát mindenesetre megér 108
7. szabály: Egyedül vásárolni jó! 114
8. szabály: Pasiügyben nem biztos, hogy a mamád
és a barátnőid a jó tanácsadók 117
9. szabály: Nem árt átcsomagolnod magad... izé,
bocsi, de tényleg! 119

10. szabály: Jöhet a(z) (agy)mosás! 125

11. szabály: Ne hagyd, hogy a „még öt kiló”
vagy egyéb gyenge kifogás visszatartson
a randizástól 128

HARMADIK RÉSZ

Hogyan üssük nyelvbe az üzletet? 132

1. szabály: Légy Miss Sherlock! 133

2. szabály: Mindig olvasd el a címkét, mielőtt
beteszed (a pasit) a mosógépbe 137

3. szabály: Monnyon le! – ezeket a fickókat
dobni kell! 140

4. szabály: Vigyázat, csalok! 144

5. szabály: Hagyd meg abban a hitben, hogy
ő shoppingolt téged 148

6. szabály: Nézd meg a lejárat dátumát! 153

7. szabály: Oltár, vagy oltári nagy bukta? 157

8. szabály: „Így üsd nyelvbe az üzletet”
mesterkurzus 161

Tanulság: Hogyan tedd élvezetessé a vásárlást 168

Hogyan shoppingoljunk férjet? – Szószedet 173

Köszönetnyilvánítás

Amikor az ember arról ír könyvet, hogyan shoppingoljunk férjet, rengeteg vicces, szomorú, ugyanakkor számtalan megható sztorit is hall. Szerencsések vagyunk, mert szép számmal akadt olyan lány, aki megosztotta velünk a történetét.

Szeretném megköszönni a barátnőimnek, Doryne-nak és Roznak azt, hogy nem csak történeteket meséltek, hanem átélték velünk a mi életünk történéseit is.

Az egész ötlet, hogy változtatni kéne a stratégiánkon, Roz egyik – azóta elhíresült – beszólásával kezdődött, ami valahogy így hangzott:

„– Nem randizok veled, mert ciki a cipője!”

Sok puszit küldünk Kimnek, Joanne-nak, Sharinak, Jodinak, R. Amynek, Ceciliának, Danának, Shelbynek, Cuty-nek, Marynek, Pattynek, D. Amynek, SuSunak, Ingridnek, Tarának, Maggie-nek, Debbie-nek, Jeffnek, és mindenki másnak, aki meghallgatott, bátorított és inspirált bennünket.

Szeretnénk köszönetet mondani a Today Show munkatársainak, Michele Leonénak, Melissa Pervelnek, Jackie Levinnek, és persze Meredith Vieirának és Ann Curry-nek, amiért megosztották velünk történetüket. És ugyancsak köszönjük Jim Bellnek is a támogatást!

Gracias, Miami, és köszönet azért a bizonyos könyvklubért Suzynak, Katie-nek és a lányoknak az RBB PR-osztályáról, akik-

nek érdekes sztorijai nagyon hiányoznának könyvünkéből. Köszönjük Miriamnak és Jacknek, hogy megosztották velünk gondolatébresztő történetüket, és köszönet a jó babanévéért is!

Mély hálával adózunk valamennyi szakértőnknek, Dale Atkinsnek, Joy Bauernek, Laura Bermannek, Suzanne Bracknek, Jean Chatzkynak, Pauline Coutroulisnak, Angel de Parának, Stacy Londonnak, Steve Santagatinak, Kay Ungernek és Laurie Webernek. William Honkanennek, a híres képzőművésznek, és Ted Axelrodnak, a fotósnak, akik felrakták a dobot könyvünk tortájára. Köszönjük még egyszer! És persze sok puszpust különkünk Charles Grodinnak!

Örök hálánk Grace Hanlonnak és Sarah Powersnek, a két webzseninek, és köszönünk mindent Michael Glantznak és Brian Jacobsnak, a kiváló tévésügynököknek! Minden elismerésünk Heidi Kruppnak a remekül megszervezett promócióért, és Jeffnek, aki a könyvben szereplő randikra összeválogatta a ruháimat. Hálánk üldözi továbbá Diane Milest értékes közreműködéséért.

Köszönjük Karen Gantz Zahlernek, hogy hitt bennünk, és segített megvalósítani az ötletünket. És mindent köszönünk Elizabeth Beiernek, Michelle Richternek, John Murphynek, Ann Daynek, Tara Cibellinek, Jane Liddlének és a nagyszerű könyvkiadó, a St. Martin's munkatársainak! Síríg tartó hála és üdvözlét Fabiolának és Mashának, nélkületek semmi sem működne!

Köszönjük továbbá a rokonainknak, Millie-nek, Martynak, Barbarának, Audrey-nak, Normának, Dannynek és Magie-nek a szeretetet és a támogatást. Hálásak vagyunk Lizzie-nek, Adamnek, Noának és Avának, amiért megmutatták, hogy az ember mennyire jól is képes vásárolni! Frednek és Sidney-nek, akiknek tetszeni fog ez a könyv!

Sidnek: úgy örülünk, hogy hazahoztuk a boltból! Köszönjük Marilynnek és Mickey-nek: ha az embernek remek szülei vannak, a férjshoppingolás szinte gyerekjáték!

Beköszöntő

Egy időben a barátnóimmal volt egy közös szlogenünk, amit igen gyakran emlegettünk: „Soha nem randizok olyan pasival, akinek nem tetszik a cipője!” Azt hiszem, Roz mondta először, de aztán mind átvettük tőle. A béna cipő ugyanis egyet jelentett azzal, hogy az illetőt kihúztuk a potenciális férjeket tartalmazó listáról. További érvekre már nem is volt szükség, tényleg elég volt ennyi! A pasit azonnal elfelejtettük, ha olcsó, csillogó, né tán magas sarkú, vagy bármilyen olyan cipőt hordott, ami nem barna vagy fekete volt. Ennyi. Második esély nuku. „Még szép, hogy nem járunk olyan fazonnal, aki leharcolt, egérszürke csukában jár. Kinek nézel te bennünket?” – mondogattuk az értetlenkedőknek.

Szerencsére a barátnőim idővel kinőtték a cipő alapján ítélős korszakukat. Vagy megtalálták a kifogástalan lábbelijű vőlegényt, vagy gyorsan vettek pár menő darabot a kiszemelt áldozatnak. A tesóm már tizenhat évesen találkozott a vőlegényével egy nyári táborban, én azonban sokáig kerestem a „tökéletes cipőt” viselő páromat. Visszatekintve, fel kell tennem a kérdést: tényleg így akartunk férjet találni?

Persze a béna cipőn kívül rengeteg dolog miatt húztam ki a férfiakat a TFVA- (tökéletes férjnek való alapanyag) listámról: uncsi, vacak munkája van, bűdös a szája, örült az anyja. Elismerem, kissé talán túl válogatós voltam! Mert számtalan egészen rendes srác volt a közelemben, akiket kis munkával könnyedén a TFVA-

listára illő férfivá gyúrhattam volna, de nem volt kedvem ilyesmivel bajlódni.

Azt mondogattam: „Egy lány *legyen igényes*, nem? Miért adjam fel a függetlenségemet? Lehet, hogy később meg fogom bánni.” Évekig agyaltam ezen, és közben a világ legjobbnak tűnő szingli pasijaival randizgattam.

Találkoztam például egy dokival, aki azt akarta, hogy hármasban menjünk nyaralni az anyjával, ráadásul a kedves mamával egy szobában szándékozott elszállásolni! Vagy ott volt az a pasas, amelyik szürcsölte a joghurtot. Az antiférfjelöltek királya cím azonban kétségtelenül a volt gimnáziumi barátomé, aki, akárhányszor összefutottunk a gimit követően, mindig új motoron érkezett – gyakorlatilag folyamatos munkanélküliként.

Szóval fáradhatatlanul randiztam, majd pöccintettem le a pasikat, randiztam, pöccintettem, randiztam, pöccintettem, és közben a tökéletes cipőjűről – és minden másúrol – álmodoztam. Olykor-olykor persze találkoztam olyan férfival, aki átment a cipőteszten, és minden egyéb is rendben volt, a románc viszont mégse nagyon működött. Egy ideig rendben mentek a dolgok, aztán ellaposodott az egész, végül pedig semmi sem lett belőle. Talán, visszatekintve, némiképp megvigasztal az, hogy egyik pasi sem volt igazán hozzám való. *Na jó, de akkor hol van Ő, és miért ilyen piszkosul nehéz rátalálnom?* – kérdezgettem magamtól.

A magánéletem tehát válságban volt, a karrierem viszont, minek tagadjam, szédítő sebességre kapcsolt. Sőt! Minél katasztrofálisabban alakult a férjshoppingolás, annál nagyobb sikereket értem el a munkámban. Az évek során a buffalói kábeltévéből a szenzációs, országos sugárzású műsorok fogyasztói tanácsadójává küzdöttem fel magam. Eleinte a CNBC-n volt egy műsorom, a *Steals and Deals*, ami arról szólt, hogy ahelyett, hogy hagynánk magunkat becsapni, lehúzni a boltokban, hogyan kössük meg a legjobb üzletet. A műsor lényege az volt, hogy a vásárlókat praktikus tanácsokkal segítettük, hogyan találjanak rá a jó termékekre,

mennyiért érdemes megvenni valamit, és mire figyeljenek, hogy a lehető legjobban jöjjenek ki a vásárlás végén. Ezután a *CNBC Today Show*-jának fogyasztói tanácsadója lettem. Én, aki kislánycént a Mary Tyler Moore-show-t bámultam egész nap (ami egy olyan vidéki lányról szól, aki tévés karriert csinál), felnőttként végre azt az életet éltem, amiről mindig is álmodtam, amiért keményen megdolgoztam, amit igazán akartam.

Férjem azonban még mindig nem volt, és ez megkeserítette egyébként boldog életemet. „Ez aztán mindennek a teteje”, gondoltam. „Vásárlási tanácsadó vagyok, vagyis az a munkám, hogy megmondjam az embereknek, hol és hogyan szerezzenek be ezt vagy azt, és mégsem tudom, hol és hogyan találjak férjet magamnak!”

Hoppá! Nem is kérdeztem még: ismerős a helyzet, lányok? Nem volnék meglepve, ha igennel válaszolnátok. A barátnőimmel, sőt még az anyámmal is megesett, hogy hajótörést szenvedett a „jópasitlanság” óceánján. Pedig valamennyiüknek jó munkája, menő cuccai, normális barátai vannak, övük lehetne az egész világ. Ezek a nők, ha valamihez, hát a vásárláshoz aztán *értenek*, pasiügyben azonban sokáig mégse sikerült jó üzletet kötniük.

Hosszú évek randikudarcai után elhatároztam, hogy végre kézbe veszem a dolgokat, és felkészülök életem legfontosabb shoppingtúrájára! Elvégre a vásárlás olyasmi, ami igazán az én asztalom. Elhatároztam azt is, hogy okos, szisztematikus módon látok a randizáshoz, hisz az efféle „áru” beszerzése egy életre szól. Lassan és egyre magabiztosabban – mielőtt még tudatosítottam volna magamban – alkalmazni kezdtem azokat a szabályokat, amelyeket vásárlási szakértőként megtanultam: „ismerd meg a jogaidat; ne hagyd, hogy becsapjanak; tanuld meg, hol lehet jól vásárolni, és hogyan csinálj jó üzletet”. Egyre inkább elhittem, hogy ezek a módszerek akkor is működhetnek, amikor az ember lánya férjet akar „beszerezni”.

Legelőször is pontokba szedtem, hogy mit is keresek. Aztán leszűkítettem a bevásárlóhelyek listáját, és csak azok maradhat-

tak a papíron, amelyek biztosan működhetnek az én esetemben, majd konzultáltam néhány szakértővel, hogy fejben is ráhangolódjak a házasságra, végül kieszeltem, hogyan üthetném nyélbe az „üzletet”.

Kiderült, hogy amikor az ember különféle cuccokat – ágyat, kocsit, gyémántgyűrűt – indul vásárolni, az nem sokban tér el attól, mint amikor a férjvadászat a cél. A fogyasztói viselkedésre és érdekvédelemre vonatkozó szabályok a randizás világában is érvényesek!

Nem sokkal azután, hogy elkezdtem alkalmazni a tudatos vásárlás szabályait a randikon is, meglepetve és örömmel tapasztaltam, hogy a módszer működik! S bár hosszú évekig kellett keresnem, de végül megtaláltam Steve-et, akivel aztán összeházasodtunk. Isteni pasi, sőt cipőfronton is remek az ízlése.

Ha visszatekintek, most, amikor már a második babánkat várjuk, nem is értem, miért nem tudtam oly sok esztendőn át, hol és hogyan találja meg az ember lánya a tökéletes férjet, és hogy ki is Ő, akit keresünk.

Azért írtam meg ezt a könyvet, hogy megkíméljelek, és te ne vesztegesd az idődet a fáradságos kereséssel, ahogy én tettem sok éven át. Remélem, készen állsz arra, hogy búcsút ints a múltnak. Készülj hát fel, mert a következő fejezetekből megtudhatod, hogyan érdemes alkalmazni randizáskor a jó fogyasztói szokásokat. Végül is miért működne a szerelmi életed máshogyan, mint az életed többi része? Miért ne válhatna hasznodra randizáskor is a máskor oly hatásos racionális megfontolás? Ha kis sé válogatós is vagy, akkor se az a lány legyél, akinek a karrierje ugyan szuperül alakul és remek barátai vannak, de azzal a fránya férjshoppingolással csak nem halad. Nem hajtsd a szerelmi boldogságot a sufniba vagy egy raktár polcára: ott a lejárt konzerveket tartják!

Könyvünkben bemutatjuk a férjshoppingolás valamennyi fázisát. Elsőként azt áruljuk el, miről ismerszik meg a jó férjnek

való pasi, hogy milyen jelek alapján ismerheted fel a hosszú és boldog kapcsolatra alkalmas fickót – aztán pedig eláruljuk, hol fogod meglelni az álompasit. Melyik szórakozóhelyen, internetes oldalon, társasutazáson, vagy éppenséggel a cégnél. Hol érdemes keresni, és melyik helyeket jobb elkerülni. Kik a befutók és kik a kifutók. Végezetül pedig eláruljuk, hogyan üsd nyelvbe az üzletet, vagyis hogyan kerüljön az ujjadra a gyűrű, és jöjjön el végre a tram-tram-ta-ramm, a veletek ünneplő vendégsereg és a lagzi csodás napja.

Neked mindössze annyi a dolgod, hogy – jó fogyasztóhoz méltóan – hallgasd meg, mit tanácsolnak a szakértők, és fogadj, hogy elégedett leszel azzal, amit vásároltál. Sőt! Még az is megeshet, hogy a pasi cipője is tetszeni fog!